

Ha 5.1.2e en 5.1.2e

Afgelopen week met WJZ in gesprek om tot een "lichter" regime voor bedrijven/instellingen te komen om werknemers te laten testen. Tot afgelopen vrijdag leek het juridisch mogelijk om in spoor 2b (en ook 2c) testen door werkgevers en instellingen niet onder de Wkkgz te laten vallen. Dan zou gelden: sneltesten die buiten teststraten door werkgevers, scholen etc. worden aangeboden niet als het 'aanbieden van zorg' te zien. Einde vrijdagmiddag kwam WJZ hier echter op terug en heeft dit weekend een nota gestuurd (zie bijlage), die in het kort neerkomt op volgende:

- I. Het is van groot belang dat de Wkkgz van toepassing is op deze situaties, én
- II. Bovendien gaat het niet alleen om de Wkkgz. Het juridische kader wordt nl. niet alleen gevormd door de Wkkgz, maar óók door Arbowetgeving, WGBO en een aantal grondrechten, waarvan de belangrijkste zijn privacy en daarmee ook de AVG, en het recht op lichamelijke integriteit.

WJZ adviseert akkoord te gaan:

- 1) met het handhaven en uitdragen van de toepasselijkheid van de Wkkgz op het 'testen aan de poort' (en dientengevolge de noodzaak van medische eindverantwoordelijkheid voor dergelijke testen) en;
- 2) het zoeken van praktische oplossingen voor de beschikbaarheid van voldoende artsen?

Als dit het advies is dan betekent het dat we niet onder het medische toezicht van een arts uit kunnen en komen we in the end weer terug bij arbodiensten en bedrijfsartsen als een werkgevers/instelling niet kiezen voor een commerciële partij. In alle pilots bleek de samenwerking met de Arbodiensten of de bedrijfsarts een knelpunt. Hiervoor waren een drietal redenen:

- Ten eerste geven de Arbodiensten en met name de bedrijfsartsen aan te maken te hebben met overbelasting en hierdoor niet te kunnen helpen bij het opzetten van testlocaties bij hun klanten.
- Ten tweede blijkt dat de opzet van een testlocatie niet altijd het primaire belang is van een arbodienst. Naar hun beleving dragen zij een verantwoordelijkheid waar ze beperkt sturing op hebben en bovendien conflicteert het bij sommige Arbodiensten met hun eigen business model. BV het aanbieden van een testen op eigen testfaciliteiten van de Arbodienst.
- Ten derde blijkt dat het opzetten van een testlocatie voor de kleinere Arbodiensten (of zpp arboarts in netwerkorganisatie) een te ingewikkelde vraag. Bij de grote organisaties is er ook onduidelijkheid waar de verantwoordelijkheid precies ligt. Dit is voor bedrijven ook ondoorzichtig.

Zou een meer bestuurlijk gesprek met de arbodiensten/bedrijfsartsen kunnen helpen om te kijken of zij meer te mobiliseren zijn? Andere optie is om een deel van spoor 2a beschikbaar te stellen voor publieke en/of MKB-achtige bedrijven in 2b en de kleinere onderwijsinstellingen die het zelf niet georganiseerd krijgen en op te grote afstand zitten van een universiteit (instelling die wel iets heeft staan).

Hopelijk zal zelftesten hier de beste oplossing zijn en meeste ruimte geven, als dat op korte termijn ingezet kan worden. WJZ gaf aan dat zelftesten juridisch wel kan als er sprake is van vrijwilligheid, de test alleen in een privésfeer wordt afgenomen en resultaat niet gedeeld hoeft te worden. Nota hiervoor wordt vandaag trouwens afgerond en gaat morgenochtend de lijn in. Evenals als de nota over verbreding van het testbeleid: preventief en frequent testen van mensen zonder klachten, stapsgewijs gedurende lock down.

Groet,
5.1.2e